

§ 447.

Eksekution efter Førlig kan foregaa, saasnart Fordringen efter Førligets Indhold er forfalden. Ved Pantebreve kan Pantaveren skride til Eksekution, naar der er forløbet en Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden at regne og der derhos, forsaavidt Skyldneren har paa den pantsatte Giendom, med 3 Dages Varjel er givet ham en i Overensstemmelse med Reglerne i første Afsnit Kapitel IX forkyndt Meddelelse om, naar Forretningen vil blive foretagen.

§ 448.

Naar Fuldbgyrdelsesfristen er udløben, kan Eksekutionen ikke hindres ved senere iværksat Paaante eller Begjæring om ny Foretagelse af Sagen, selv om de for disse Retsmidlers Anvendelse fastsatte eller senere særlig bevilgede Frister ikke endnu ere forløbne.

§ 449.

Eksekutionskraften tabes kun ved tyveaarig Forældelse. Dog paahviler det den, som har ladet hengaa mere end et Aar fra den Tid, Eksekution kunde være foretaget, at lade Paagældende, forsaavidt han har bekjendt Bopæl inden Riget, ved en Notarialbefikkelse opfordre til at efterkomme Dommen, Kjendelsen, Førliget eller Pantebrevet. I Stedet for en saadan Notarialbefikkelse kan ogsaa træde en Opfordring, forkyndt i Overensstemmelse med Reglerne i første Afsnit Kapitel IX.

Eksekution kan da ikke ske, førend 3 Uger ere forløbne efter denne Opfordring.

Kapitel II.

Om Fuldbgyrdelsesmaaden.

§ 450.

De i det Følgende om Domme givne Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa Førlig og andre Eksekutionsgrundlag, dog med de Bepælsler, som følge af Forholdets Natur.

Første Underafdeling.

Om Fuldbgyrdelsen af Domme, der ikke lyde paa Udredelsen af Penge.

§ 451.

Er der paalagt Domsældte en anden Ydelse end Penge, sker Dommens Eksekution, med de i §§ 452—454 nævnte Undtagelser, derved, at Domhaverens Interesse i Dommens Efterkommelse anslaaes i Penge, og at Bederlagsbeløbet inddrives efter de i det Følgende i anden Underafdeling opstillede Regler, forsaavidt ikke en efter Dommens Afvigelse indtraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder efter den borgerlige Rets Grundsætninger har befriet Domsældte uden tillige at medføre Erstatningspligt for ham.

Hvis der ikke, ifølge hertil sigtende subsidære Paastande under Sagen, i selve Dommen er fastsat et Pengevederlag, som træder istedetfor den Ydelse, hvorpaa Dommen principalt gaar ud, kan Domhaveren under Fogedforretningen faa fastsat det Pengebeløb, hvortil hans Interesse maa anslaaes.